

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Pestis meliores, fames peiores facit mortales.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

non possint; itaque miseri trahunt spiritum, ut gemere, non anhelare videantur. Pests nullo discrimine pauperes diuitesque inuadit? Inuadit & fames: nam & Tantalus diues fuit, & multi alioqui opulenti, vel in bello, vel in carcere, vel in obsessa vrbe fame vexantur. Quod si in magna annonæ caritate pecuniosos fames non aggreditur, tantò sunt miseres, si vident inopes esurire, & ipsi saturi non succurrunt. Hæc eorum felicitas via illis est ad æternam calamitatem. Sensit nimium ille, qui sitiens dixit: *crucior in hac flamma*, quàm longè infortunatior fuerit sua saturitas esurie Lazari, ante fores, & inter canes iacentis. Multos pestis è medio tollit? tollit multos & fames. Populatur illa totas nationes? populatur & ista. Illa & homines sternit & pecudes? facit idem & ista. Minitatur Deus & pestem & hostem prauaricatoribus? minitatur & famem. Immodò plerumque tamquam tergeminum flagellum coniungit. Apud Prophetam ita loquitur:

Luc. 16. 24.

Jerem. 14. 12.
Jerem. 21. 9.
Jerem. 24. 10.

Gladio, & fame, & peste consummam eos: Item: Qui habitauerit in vrbe hac, morietur gladio, & fame, & peste. Ac rursus: Et mittam in eis gladium, & famem, & pestem; donec consumantur de terra, quam dedi eis, & patribus eorum. Et apud alium Prophetam: Gla-

dio, fame, & peste ruituri sunt. Apud quem paulò priùs in hunc modum irascitur. *Ego Dominus locutus sum: Quando misero sagittas famis pessimas in eos; quæ erunt mortifera, & quas mittam, ut disperdam vos: & famem congregabo super vos, & conteram in vobis baculum panis. Et immittam in vos famem, & bestias pessimas usque ad internecionem: & pestilentia, & sanguis transibunt per te, & gladium inducam super te. Ego Dominus locutus sum.* Vbi non solum famem enumerat inter pessima, sed propè etiam inter pessimorù pessima, si bellum excipias, de quo paulò post dicemus,

VIII.

Enimuerò sicut inter bona pestis potest computari, quòd corpus citò sternat, ne diutiùs affligat; ira & inter optimos eius effectus censendum est, quòd homines faciat de salute sua cogitantes, & ad poenitentiam confugientes, & eos scilicet, qui iam à morte se vident non procul abesse, & illos, qui timent ne sibi quoque eueniat, quod alijs vident quotidie euenire. At fames, ut suprà docuimus, *malè suada* est. Quid enim non cogit mortalia pectora? Leuis erat fames, quæ Euam, quæ ipsum Adamum

Gen. 3. 6.

ad

ad grauissimum facinus pertraxit. Non erat rabies vāsana, quæ tamen Esau quò non impulit? *Coxit Iacob pulmentum: ad quem cum venisset Esau de agro lassus, ait: Da mihi de coctione hac rufa, quia oppidò lassus sum. Quam ob causam vocatum est nomen eius Edom. Cui dixit Iacob: Vende mihi primogenita tua. Ille respondit: En morior, quid mihi proderunt primogenita? Ait Iacob: Iura ergo mihi. Iurauit ei Esau, & vendidit primogenita. Et sic accepto pane & lentis edulio, comedit, & bibit, & abiit; parui pendens, quòd primogenita vendidisset. Gula potiùs, quàm fames fuit, quando populus Israëliticus, in deserto petijt, pro manna cælesti cibo, aues esitare: Ventus autem egrediens à Domino, arreptans trans mare coturnices detulit, & demisit in castra itinere, quantum vno die confici potest, ex omni parte castrorum per circuitum, volabantq; in aëre duobus cubitis altitudine super terram. Surgens ergo populus, toto die illo & nocte, ac die altero, congregauit coturnicum, qui parùm, decem coros: & sicauerunt eas per gyrum castrorum. Adhuc carnes erant in dentibus eorum, nec defecerat huiuscemodi cibus: & ecce furor Domini concitatus in populum, percussit eum plaga magna nimis. Vocatq; est ille locus, Sepulchra concupiscentia: ibi enim sepelierunt populum, qui desiderauerat.*

Gen. 25. 29.

Num. 11. 31.

IX.
 Multa alia delicta, ex fame, perpetrata suprà indicauimus, satis est nunc addere, quæ natura reluctantè, inedia dicit & committit. Hæc enim Samaritanos, seu Samaritas à Benadabo rege, vt sacræ litteræ referunt, obsessos caput asininum vnum in cibatum octoginta nummis argenteis; hæc Cassilini incolas in Campania Hannibalis obsidione cinctos murem vnū trecentis emere compulit. Hæc eosdem Samaritas adegit, vt quartam partem cibi stercoreis columbarum quinque argenteis præstinaerent. Hæc olim in Arabia mortuorum cadauera ex ipsis monumentis eruta, in alimenta cibosq; conuertit. Hæc Atreos facit, hæc Thyestéas mensas reuocat, hæc, inquam, liberos (ò soli ipsi intolerandum spectaculum!) parentibus deuorandos apponit. Testatur enim Valerius Maximus, quo tempore Pompeius Calaguritanos obsederat, fame parentes eò adactos fuisse, vt liberos suos, velut alias carnes sale conditas infumsrent, vt se illis alere diutiùs possent ac sustentare. Cui authori si fidem non adhibemus; ex Iosepho

4. Reg. 6. 25.

suprà